

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Press Unit
Unité de la Presse

© Ελληνική Δημοκρατία, 2021. Ανεπίσημη μετάφραση που πραγματοποιήθηκε από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ). Η μετάφραση αυτή δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

© Hellenic Republic, 2021. Unofficial translation made by the Greek National Commission for Human Rights (GNCHR). This translation does not bind the Court.

© République Hellénique, 2021. Cette traduction non officielle a été faite par la Commission Nationale Hellénique pour les Droits de l'Homme (CNHHDH). Elle ne lie pas la Cour.

Θεματικό Δελτίο – Υγειονομική κρίση COVID - 19

Οκτώβριος 2021

Αυτό το θεματικό δελτίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο και δεν είναι εξαντλητικό

Υγειονομική κρίση COVID - 19

Οι προσφυγές σχετικά με την υγειονομική κρίση του Covid-19 ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου εγείρουν ερωτήματα βάσει ορισμένων διατάξεων της [Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου](#), ιδίως όσον αφορά το δικαίωμα στη ζωή, την απαγόρευση των βασανιστηρίων και κάθε απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, την ελευθερία της θρησκείας, την ελευθερία της έκφρασης, την ελευθερία επανένωσης, την προστασία της ιδιοκτησίας και την ελευθερία μετακίνησης.

Ιδιότητα του θύματος και προϋποθέσεις παραδεκτού

[Le Mailloux κατά Γαλλίας](#)

5 Νοεμβρίου 2020 (Απόφαση – απαράδεκτη)

Η υπόθεση αυτή αφορούσε τις ενστάσεις του προσφεύγοντος για το τρόπο που το γαλλικό Κράτος χειρίστηκε την υγειονομική κρίση Covid-19. Επικαλούμενος το άρθρο 2 (δικαίωμα στη ζωή), το άρθρο 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης), το άρθρο 8 (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής) και το άρθρο 10 (δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ο προσφεύγων κατήγγειλε ότι το Κράτος δεν εκπλήρωσε τις θετικές του υποχρεώσεις ώστε να προστατεύσει τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των προσώπων που υπάγονται στη δικαιοδοσία του. Πιο συγκεκριμένα, κατήγγειλε ιδίως τους περιορισμούς πρόσβασης σε διαγνωστικές εξετάσεις, προληπτικά μέτρα και συγκεκριμένους τύπους θεραπειών και την παρέμβαση στην ιδιωτική ζωή των ατόμων που πέθαιναν μόνα τους από τον ιό.

Πρώτον, το Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, μολονότι το δικαίωμα στην υγεία δεν ήταν αυτό καθαυτό μεταξύ των δικαιωμάτων που εγγυώνται η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για

τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και τα Πρωτόκολλά της, τα κράτη είχαν τη θετική υποχρέωση να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να διαφυλάξουν τις ζωές όσων βρίσκονται εντός της δικαιοδοσίας τους και να προστατεύσουν τη σωματική τους ακεραιότητα, συμπεριλαμβανομένων και όσων είναι στη σφαίρα της δημόσιας υγείας. Στην παρούσα υπόθεση, ωστόσο, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν όφειλε να καθορίσει εάν το Κράτος είχε αποτύχει να εκπληρώσει αυτές τις θετικές υποχρεώσεις, και ως προς αυτή η προσφυγή ήταν **απαράδεκτη**. Πράγματι, το Δικαστήριο παρατήρησε ότι ο προσφεύγων κατήγγειλε τα σχετικά μέτρα που έλαβε το γαλλικό Κράτος για τον περιορισμό της διάδοσης του ιού Covid-19 σε ολόκληρο τον πληθυσμό της Γαλλίας, χωρίς ωστόσο να καταδείξει πώς αυτά επηρέασαν τον ίδιο προσωπικά. Επανέλαβε ότι δεν αναγνώρισε το *actio popularis*: που σημαίνει ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να καταγγείλουν διάταξη εθνικού δικαίου, εγχώρια πρακτική ή δημόσιες πράξεις απλώς και μόνο επειδή φαίνεται να αντιβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση. Για να μπορέσει κάποιο άτομο να ισχυριστεί ότι είναι θύμα παραβίασης της Σύμβασης, υπό την έννοια του άρθρου 34 (ατομικές προσφυγές), πρέπει το ενδιαφερόμενο άτομο να μπορεί να αποδείξει ότι αυτός ή αυτή «επηρεάστηκε άμεσα» από το μέτρο το οποίο καταγγέλλει, δηλαδή πρέπει να προσκομίσει εύλογα και πειστικά στοιχεία για την πιθανότητα να συμβεί μια παράβαση που τον επηρεάζει προσωπικά. Στην παρούσα υπόθεση, ωστόσο, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο προσφεύγων διαμαρτυρόταν *in abstracto* για τα μέτρα που έλαβε η γαλλική κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του ιού Covid-19. Πέρα από το γεγονός ότι διατύπωσε αυτές τις καταγγελίες μόνο όταν παρενέβη υπέρ μιας κατεπείγουσας προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (*Conseil d'État*), επιπλέον δεν είχε παράσχει καμία πληροφορία σχετικά με τη δική του κατάσταση και είχε αποτύχει να εξηγήσει πώς οι επικαλούμενες ελλείψεις των εθνικών Αρχών μπορεί να είχαν επηρεάσει την υγεία και την ιδιωτική του ζωή. Το Δικαστήριο έκρινε, περαιτέρω, ότι εάν ο προσφεύγων είχε στερηθεί ποτέ βοήθεια ή περίθαλψη στο πλαίσιο των γενικών μέτρων υγείας τα οποία κατήγγειλε, θα μπορούσε να αμφισβητήσει τη συμβατότητα μιας τέτοιας άρνησης με τη Σύμβαση ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Υπό αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο έκρινε ότι η προσφυγή ισοδυναμούσε με *actio popularis* και ο προσφεύγων δεν μπορούσε να θεωρηθεί θύμα των επικαλούμενων παραβιάσεων, υπό την έννοια του άρθρου 34 της Σύμβασης.

Zambrano κατά Γαλλίας

7 Οκτωβρίου 2021 (Απόφαση επί του παραδεκτού)

Αυτή η υπόθεση αφορούσε ένα λέκτορα στο πανεπιστήμιο, ο οποίος παραπονέθηκε για το «υγειονομικό πάσο» που εισήχθη στη Γαλλία το 2021 και δημιούργησε ένα κίνημα διαμαρτυρίας εναντίον του. Στην ιστοσελίδα του, πρότεινε στους επισκέπτες να συμπληρώσουν μια προ συμπληρωμένη φόρμα προκειμένου να αυξήσουν τον αριθμό προσφυγών στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και έτσι να καταθέσουν ένα είδος συλλογικής προσφυγής, ενώ τόνισε, με αρκετά σαφείς όρους, ότι στόχος του ήταν να πυροδοτήσει «συμφόρηση, υπερβολικό φόρτο εργασίας και εκκρεμείς υποθέσεις ("backlog")» στο Δικαστήριο, για να «παραλύσουν οι δραστηριότητές του» ή ακόμα και να «παραβιάσουν τις πόρτες του Δικαστηρίου», ώστε να

«εκτροχιαστεί το σύστημα». Ο προσφεύγων κατήγγειλε τους Νόμους 2021-689¹ και 2021-1040², οι οποίοι, κατά τη γνώμη του, στόχευαν ουσιαστικά στον εξαναγκασμό των ατόμων να συναινέσουν στον εμβολιασμό τους. Ισχυρίστηκε επίσης ότι, με τη δημιουργία και την επιβολή ενός συστήματος υγειονομικού πάσου, αυτοί οι νόμοι ισοδυναμούσαν με μια μεροληπτική παρέμβαση στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής.

Το Δικαστήριο κήρυξε την προσφυγή **απαράδεκτη** για διάφορους λόγους, ιδίως εξαιτίας της μη εξάντλησης των εσωτερικών ένδικων μέσων και του γεγονότος ότι (η προσφυγή) συνιστούσε κατάχρηση του δικαιώματος της ατομικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 35, παρ. 1 και 3 (προϋποθέσεις παραδεκτού) της Σύμβασης. Ειδικότερα, το Δικαστήριο σημείωσε ότι ο προσφεύγων δεν είχε θέσει ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων το ζήτημα της συμβατότητας του Νόμου της 5ης Αυγούστου 2021 με τις διατάξεις της Σύμβασης τις οποίες επικαλέστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου. Σημείωσε ότι ένας προσφεύγων που προσέφυγε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (*Conseil d'État*) για έλεγχο συνταγματικότητας ενός εκτελεστικού διατάγματος ή μιας απόφασης άρνησης ανάκλησης ενός τέτοιου διατάγματος, θα μπορούσε, κατ' εξαίρεση, να υποστηρίξει ότι ο νόμος δεν ήταν συμβατός με τη Σύμβαση προς υποστήριξη των επιχειρημάτων του/της ώστε (το διάταγμα) να μην εφαρμοστεί. Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι η προσέγγιση του προσφεύγοντος ήταν σαφώς αντίθετη με το σκοπό του δικαιώματος σε ατομική προσφυγή. Διαπίστωσε ότι η προσέγγισή του είχε σκόπιμα στόχο να υπονομεύσει το σύστημα της Σύμβασης και τη λειτουργία του Δικαστηρίου, ως μέρος αυτού που ο ίδιος περιέγραφε ως «νομική στρατηγική» και ήταν στην πραγματικότητα αντίθετη με το πνεύμα της Σύμβασης και τους στόχους που αυτή επιδιώκει. Το Δικαστήριο σημείωσε περαιτέρω ότι οι 18.000 περίπου τυποποιημένες προσφυγές, που υποβλήθηκαν ως αποτέλεσμα της προσέγγισης του προσφεύγοντος, δεν πληρούσαν όλες τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 47, παρ. 1 (περιεχόμενα ατομικής προσφυγής) του Κανονισμού του Δικαστηρίου, παρά την προθεσμία που δόθηκε στον εκπρόσωπό τους για να συμμορφωθεί με τις σχετικές απαιτήσεις. Επομένως, δεν μπορούσαν να εξεταστούν από το Δικαστήριο.

Δικαίωμα στη ζωή και απαγόρευση των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης

Feilazoo κατά Μάλτας

¹ Ο Νόμος 2021-689 της 31ης Μαΐου 2021 εισήγαγε ένα μεταβατικό καθεστώς για την έξοδο από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης της δημόσιας υγείας; ήταν σε ισχύ έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2021 και εξουσιοδότησε τον Πρωθυπουργό, μεταξύ άλλων μέτρων, να περιορίσει τις μετακινήσεις και τη χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς (απαιτώντας, για παράδειγμα, τη χρήση μάσκας προσώπου) ή να επιβάλει προστατευτικά μέτρα στα καταστήματα. Εισήγαγε επίσης ένα «υγειονομικό πάσο», με ισχύ έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2021, για διεθνείς ταξιδιώτες από και προς τη Γαλλία και για χώρους που φιλοξενούν μεγάλο αριθμό ατόμων (κινηματογράφοι, θέατρα, μουσεία κ.λπ.) ή εμπορικές εκθέσεις και παρόμοιες εκδηλώσεις.

² Ο Νόμος 2021-1040 της 5ης Αυγούστου 2021 παράτεινε το καθεστώς εξόδου από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης της δημόσιας υγείας έως τις 15 Νοεμβρίου 2021 και επίσης διέυρνε τη χρήση του υγειονομικού πάσου σε άλλους τομείς της καθημερινής ζωής, τουλάχιστον μέχρι τις 15 Νοεμβρίου 2021.

11 Μαρτίου 2021 (Απόφαση Τμήματος)

Η υπόθεση αυτή αφορούσε *inter alia* τις συνθήκες κράτησης για λόγους που αφορούν στη μετανάστευση ενός Νιγηριανού υπηκόου, συμπεριλαμβανομένου και του χρόνου που αυτός πέρασε σε *de facto* απομόνωση, καθώς επίσης και ενός επακόλουθου χρονικού διαστήματος κατά το οποίο ο προσφεύγων είχε τεθεί μαζί με τις νέες αφίξεις σε καραντίνα Covid-19.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης λόγω των ανεπαρκών συνθηκών κράτησης του προσφεύγοντος. Ειδικότερα, το Δικαστήριο εξέφρασε τον προβληματισμό του σχετικά με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο οποίος δεν αντικρούστηκε από την κυβέρνηση της Μάλτας, ότι μετά από μια περίοδο απομόνωσης ο προσφεύγων είχε μεταφερθεί σε άλλους χώρους διαβίωσης όπου οι νέες αφίξεις (των αιτούντων άσυλο) κρατούνταν σε καραντίνα λόγω Covid-19. Δεν υπήρχε καμία ένδειξη ότι ο προσφεύγων χρειαζόταν να βρίσκεται σε καραντίνα – ιδιαίτερα μετά από μια περίοδο απομόνωσης η οποία, εξάλλου, είχε διαρκέσει σχεδόν επτά εβδομάδες. Έτσι, το μέτρο της τοποθέτησής του, για αρκετές εβδομάδες, με άλλα άτομα που θα μπορούσαν να έχουν θέσει σε κίνδυνο την υγεία του χωρίς τη λήψη ιδιαίτερων μέτρων για το σκοπό αυτό, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ένα μέτρο συμμόρφωσης με βασικές υγειονομικές απαιτήσεις.

Ünsal και Timtik κατά Τουρκίας

8 Ιουνίου 2021 (Απόφαση επί του παραδεκτού)

Η υπόθεση αυτή αφορούσε τη συμβατότητα των συνθηκών κράτησης με την κατάσταση της υγείας κρατούμενων σε απεργία πείνας κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 και τη διαχείριση της κατάστασης αυτής από τις Αρχές.

Το Δικαστήριο έκρινε την προσφυγή **απαράδεκτη** ως προδήλως αβάσιμη. Προβαίνοντας σε μια συνολική αξιολόγηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών στη βάση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν επρόκειτο για μια κατάσταση στην οποία η απαραίτητη ιατρική περίθαλψη ή η μεταχείριση των κρατούμενων απαιτούσε άλλα μέτρα από εκείνα που τελικά ελήφθησαν.

Εκκρεμείς προσφυγές

[Hafeez κατά Ηνωμένου Βασιλείου \(αριθ. 14198/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου στις 24 Μαρτίου 2020

Η προσφυγή αυτή αφορά τον κίνδυνο της ισόβιας κάθειρξης χωρίς αναστολή και τις ανεπαρκείς συνθήκες κράτησης λόγω της πανδημίας Covid-19 στην περίπτωση έκδοσης στις ΗΠΑ ενός εξηντάχρονου άνδρα με μια σειρά από προβλήματα υγείας, τα οποία περιλαμβάνουν διαβήτη και άσθμα.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την αίτηση στην Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη βάσει του άρθρου 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής τιμωρίας ή μεταχείρισης) της Σύμβασης.

[Maratsis και άλλοι κατά Ελλάδας \(αριθ. 30335/20\) και Vasilakis και άλλοι κατά Ελλάδας \(αριθ. 30379/20\)](#)

Οι προσφυγές κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση της Ελλάδας στις 25 Φεβρουαρίου 2021

Η υπόθεση αυτή αφορά κυρίως τις συνθήκες κράτησης οροθετικών κρατούμενων και ειδικότερα, εγείρει το ζήτημα του εάν οι Αρχές έλαβαν τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία της υγείας των προσφευγόντων, ως ατόμων που ζουν με τον ιό HIV, στο πλαίσιο της υγειονομικής κρίσης Covid-19.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε τις προσφυγές στην Κυβέρνηση της Ελλάδας και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη βάσει του άρθρου 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης), του άρθρου 5 (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) και του άρθρου 13 (δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής) τη Σύμβασης.

[Fenech κατά Μάλτας \(αριθ. 19090/20\)](#) (δείτε επίσης παρακάτω, στην ενότητα «Δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια»)

Οι προσφυγές κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση της Μάλτας τον Μάρτιο του 2021

Το Νοέμβριο του 2019 ο προσφεύγων συνελήφθη και προφυλακίστηκε ως ύποπτος για συμμετοχή σε ανθρωποκτονία. Καταγγέλλει ιδιαίτερα τις συνθήκες κράτησής του και επικαλείται την αποτυχία του Κράτους να προστατεύσει την υγεία του σε σχέση με την πανδημία Covid-19 και τη δική του ευάλωτη κατάσταση.

Στη [μερική απόφασή](#) του, την 23^η Μαρτίου 2021, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορούσε, βάσει της δικογραφίας, να αποφασίσει επί του παραδεκτού των ισχυρισμών του προσφεύγοντος σύμφωνα με το άρθρο 2 (δικαίωμα στη ζωή) και το άρθρο 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης, και ότι ήταν επομένως αναγκαίο να κοινοποιηθούν στην κυβέρνηση της Μάλτας, μαζί με [ερωτήσεις](#). Το Δικαστήριο αποφάσισε συνεπώς να αναβάλει την εξέταση των ισχυρισμών του προσφεύγοντος ως προς τις συνθήκες κράτησης και τον κίνδυνο για τη ζωή του λόγω της πανδημίας και εξαιτίας της ευάλωτης κατάστασής του.

Οι υποθέσεις αυτές αφορούν τις συνθήκες κράτησης των προσφευγόντων στις Φυλακές Κορυδαλλού (Ελλάδα). Οι προσφεύγοντες διαμαρτύρονται ιδίως για την έλλειψη προστατευτικών μέτρων ενάντια στη διάδοση του ιού Covid-19.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε τις προσφυγές στην Ελληνική Κυβέρνηση και υπέβαλε

Vlatis και άλλοι κατά Ελλάδα (αριθ. 29655/20) και άλλες τέσσερις προσφυγές (αριθ. 29689/20, 30240/20, 30418/20 και 30574/20)

Οι προσφυγές κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση της Ελλάδας στις 16 Απριλίου 2021

Οι υποθέσεις αυτές αφορούν τις συνθήκες κράτησης των προσφευγόντων στις Φυλακές Κορυδαλλού (Ελλάδα). Οι προσφεύγοντες διαμαρτύρονται ιδίως για την έλλειψη προστατευτικών μέτρων ενάντια στη διάδοση του ιού Covid-19.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε τις προσφυγές στην Κυβέρνηση της Ελλάδας και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης), το άρθρο 5 (δικαίωμα στην ελευθερία και ασφάλεια) και το άρθρο 13 (δικαίωμα σε αποτελεσματική προσφυγή) της Σύμβασης.

Rus κατά Ρουμανίας (αριθ. 2621/21) και άλλες τέσσερις προσφυγές (αριθ. 29689/20, 30240/20, 30418/20 και 30574/20)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ρουμανίας στις 11 Ιουνίου 2021

Ο προσφεύγων καταγγέλλει ότι είχε μολυνθεί από τον ιό Covid-19, ενώ βρισκόταν στη φυλακή. Εντοπίζει την αιτία μετάδοσης του ιού στις συνθήκες κράτησής του, και πιο συγκεκριμένα στον υπερπληθυσμό.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Ρουμανίας και έθεσε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης) και το άρθρο 35 (προϋποθέσεις παραδεκτού) της Σύμβασης.

Riela κατά Ιταλίας (αριθ. 17378/20)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ιταλίας στις 5 Μαΐου 2021

Η υπόθεση αυτή αφορά στην επικαλούμενη έλλειψη συμβατότητας της κατάστασης της υγείας του προσφεύγοντος με τη συνέχιση κράτησής του. Ο προσφεύγων καταγγέλλει την απουσία επαρκούς ιατρικής βοήθειας για τις πολλαπλές ασθένειες του και για το γεγονός ότι οι Αρχές δεν τον έχουν προστατεύσει από τον κίνδυνο προσβολής από τον Covid-19.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Ιταλίας και υπέβαλε ερωτήσεις στα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 2 (δικαίωμα στη ζωή), το άρθρο 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) και το άρθρο 35 (προϋποθέσεις παραδεκτού) της Σύμβασης.

Faia κατά Ιταλίας (αριθ. 17378/20)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ιταλίας στις 5 Μαΐου 2021

Η υπόθεση αυτή αφορά στην επικαλούμενη έλλειψη συμβατότητας της ιατρικής κατάστασης του προσφεύγοντος και της σοβαρή του αναπηρίας με την κράτησή του σε σωφρονιστικό κατάστημα. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι τα μέτρα που τέθηκαν σε εφαρμογή από τις Αρχές για την προστασία του από τον κίνδυνο προσβολής από τον Covid-19 ήταν ανεπαρκή.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Ιταλίας και υπέβαλε ερωτήσεις στα μέρη βάσει του άρθρου 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) και του άρθρου 35 (προϋποθέσεις παραδεκτού) της Σύμβασης.

Δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια

Fenech κατά Μάλτας (βλ. επίσης παραπάνω, στην ενότητα «Δικαίωμα στη ζωή και απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης»)

23 Μαρτίου 2021 (Μερική απόφαση επί του παραδεκτού)

Το Νοέμβριο του 2019 ο προσφεύγων συνελήφθη και προφυλακίστηκε ως ύποπτος για συμμετοχή σε ανθρωποκτονία. Λόγω της διάδοσης του ιού Covid-19, λήφθηκαν εθνικά μέτρα τα οποία οδήγησαν στην αναστολή της ποινικής διαδικασίας και τα επρόκειτο να παραμείνουν σε ισχύ έως ότου αρθούν με εντολή της αρμόδιας Αρχής. Τα εθνικά δικαστήρια διατήρησαν τη διακριτική ευχέρεια να εκδικάζουν επείγουσες υποθέσεις ή συναφή θέματα. Η διαδικασία συνεχίστηκε τρεις μήνες αργότερα. Ο προσφεύγων υπέβαλε πολλές ανεπιτυχείς αιτήσεις για εγγύηση.

Το Δικαστήριο έκρινε **απαράδεκτους**, ως προδήλως αβάσιμους, τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος βάσει του άρθρου 5 (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης. Συγκεκριμένα, ως προς το εάν οι Αρχές είχαν ενεργήσει με τη δέουσα επιμέλεια, το Δικαστήριο σημείωσε ότι ο προσφεύγων δεν είχε αναφερθεί σε ελλείψεις, καθυστερήσεις ή παραλείψεις εκ μέρους των Αρχών, εκτός από το χρόνο κατά τον οποίο η διαδικασία είχε ανασταλεί λόγω των έκτακτων μέτρων. Η προσωρινή αυτή αναστολή οφειλόταν στις εξαιρετικές συνθήκες που περιβάλλουν μια παγκόσμια πανδημία, η οποία, όπως έκρινε το Συνταγματικό Δικαστήριο, δικαιολόγησε τέτοια νόμιμα μέτρα προς το συμφέρον της δημόσιας υγείας, συμπεριλαμβανομένου του συμφέροντος του προσφεύγοντος. Συνέχισε με το ότι δεν μπορούσε να επιβεβαιωθεί ότι δεν είχε τηρηθεί το καθήκον της ειδικής επιμέλειας.

Terhes κατά Ρουμανίας

20 Μαΐου 2021 (Απόφαση επί του παραδεκτού)

Έχοντας εκλεγεί μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 2019, ο προσφεύγων βρισκόταν στη Ρουμανία την ώρα των γεγονότων. Η υπόθεση αφορούσε το lockdown που είχε επιβληθεί από την ρουμανική Κυβέρνηση από τις 24 Μαρτίου έως τις 14 Μαΐου 2020 για την αντιμετώπιση της πανδημίας του Covid-19 και που συνεπαγόταν περιορισμούς στην έξοδο από το σπίτι. Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι το lockdown που επιβλήθηκε στη Ρουμανία, με το οποίο είχε υποχρεωθεί να συμμορφωθεί, ισοδυναμούσε με στέρηση της ελευθερίας του.

Το Δικαστήριο έκρινε την προσφυγή **απαράδεκτη**, κρίνοντας ότι δεν ήταν συμβατή με τις διατάξεις της Σύμβασης. Έκρινε, ειδικότερα, ότι το μέτρο εξαιτίας του οποίου υποβλήθηκε η προσφυγή δεν μπορούσε να εξισωθεί με κατ' οίκον περιορισμό. Επιπλέον, το επίπεδο των περιορισμών στην ελευθερία κίνησης του προσφεύγοντος δεν ήταν τέτοιο ώστε το γενικό lockdown που διατάχτηκε από τις Αρχές να θεωρηθεί ότι συνιστά στέρηση της ελευθερίας. Κατά την άποψη του Δικαστηρίου, ο προσφεύγων δεν μπορούσε επομένως να επικαλεστεί ότι στερήθηκε την ελευθερία του σύμφωνα με το Άρθρο 5, παρ. 1 (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης. Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο έδωσε επίσης σημασία στο γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν είχε διευκρινίσει το συγκεκριμένο αντίκτυπο είχε το επικαλούμενο μέτρο στην προσωπική του κατάσταση. Δεν ισχυρίστηκε ότι είχε περιοριστεί σε κλειστό χώρο για ολόκληρη τη διάρκεια της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Γενικότερα, το Δικαστήριο σημείωσε

ότι ο προσφεύγων δεν παρείχε συγκεκριμένες πληροφορίες που να περιγράφουν την πραγματική εμπειρία του lockdown.

Bah κατά Ολλανδίας

22 Ιουνίου 2021 (Απόφαση επί του παραδεκτού)

Η υπόθεση αυτή αφορούσε την αδυναμία ακρόασης του αιτούντος, υπηκόου Γουινέας, για την προσφυγή ενάντια στην κράτησή του για λόγους που αφορούν στη μετανάστευση, αυτοπροσώπως ή με τηλεδιάσκεψη λόγω αρχικών προβλημάτων υποδομής εν μέσω της πανδημίας Covid-19.

Το Δικαστήριο έκρινε την προσφυγή **απαράδεκτη**, ως προδήλως αβάσιμη, διαπιστώνοντας ότι ο προσφεύγων είχε το δικαίωμα να κινήσει την προβλεπόμενη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 5, παρ. 4 (δικαίωμα ταχείας απόφασης για τη νομιμότητα της κράτησης) της Σύμβασης και ότι υπό τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης η διαδικασία αυτή πληρούσε τις απαιτήσεις της συγκεκριμένης διάταξης. Το Δικαστήριο σημείωσε ειδικότερα ότι, δεδομένων των δύσκολων και απρόβλεπτων πρακτικών προβλημάτων με τα οποία είχε βρεθεί αντιμέτωπο το Κράτος κατά τις πρώτες εβδομάδες της πανδημίας του Covid-19, το γεγονός ότι ο προσφεύγων είχε επωφεληθεί από μια κατ' αντιμωλία διαδικασία, κατά τη διάρκεια της οποίας είχε εκπροσωπηθεί και ακουστεί μέσω του δικηγόρου του που είχε παραστεί τηλεφωνικά στην ακροαματική διαδικασία και με τον οποίο είχε τακτικά επαφή, τη σημασία των υπόλοιπων θεμελιωδών δικαιωμάτων σε ισχύ του προσφεύγοντος και του γενικού συμφέροντος της δημόσιας υγείας, η εξέταση του εντάλματος κράτησης χωρίς κατοχύρωση της αυτοπρόσωπης ή μέσω τηλεδιάσκεψης παρουσίας του στην ακρόαση δεν ήταν ασυμβίβαστη με το άρθρο 5, παρ. 4.

Εκκρεμείς προσφυγές

[Khokhlov κατά Κύπρου \(αριθ. 53114/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Κύπρου στις 10 Φεβρουαρίου 2021

Η προσφυγή αυτή αφορά στη συνεχιζόμενη κράτηση του προσφεύγοντος από τον Οκτώβριο του 2018 για το σκοπό της έκδοσής του στη Ρωσία για να δικάσεί. Τον Οκτώβριο του 2020 ενημερώθηκε ότι λόγω των περιοριστικών μέτρων που ισχύουν τόσο στην Κύπρο όσο και στη Ρωσία σχετικά με τον Covid-19, τα δύο Κράτη είχαν αποφασίσει να αναστείλουν την έκδοσή του. Ο προσφεύγων, πιο συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι έχει στερηθεί παράνομα και αυθαίρετα την ελευθερία του, ως αποτέλεσμα των αδικαιολόγητων καθυστερήσεων εκ μέρους των ημεδαπών Αρχών στην πραγματοποίηση της έκδοσής του.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Κύπρου και έθεσε ερωτήσεις στα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 5 (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης.

[Ait Oufella κατά Γαλλίας \(αριθ. 51860/20\) και τρεις άλλες προσφυγές](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Γαλλίας στις 13 Σεπτεμβρίου 2021. Οι τέσσερις αυτές προσφυγές αφορούν προσωρινές κρατήσεις που παρατάθηκαν αυτόματα χωρίς δικαστική απόφαση στο πλαίσιο της νομοθεσίας έκτακτης ανάγκης κατά την έναρξη της πανδημίας του COVID-19.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε τις προσφυγές στην Κυβέρνηση της Γαλλίας και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 5 (δικαίωμα στην ελευθερία και ασφάλεια) και το άρθρο 35 (προϋποθέσεις παραδεκτού) της Σύμβασης.

Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη

Εκκρεμείς προσφυγές

[Σύλλογος ορθόδοξων εκκλησιαστικής υπακοής κατά Ελλάδας \(αριθ. 52104/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ελλάδας στις 25 Φεβρουαρίου 2021

Δείτε παρακάτω, στην ενότητα «Ελευθερία της θρησκείας».

[Anagyan κατά Ρωσίας \(αριθ. 36911/20\)](#)

Η αίτηση κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ρωσίας στις 4 Νοεμβρίου 2020

Δείτε παρακάτω, στην ενότητα «Ελευθερία της έκφρασης»

Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής

[D.C. κατά Ιταλίας \(αριθ. 17289/20\)](#)

15 Οκτωβρίου 2020 (Απόφαση – διαγραφή)

Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι οι ιταλικές Αρχές δεν είχαν λάβει τα προσωρινά και επείγοντα μέτρα για τη διασφάλιση της διατήρησης του οικογενειακού δεσμού με την πεντάχρονη κόρη του κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού. Το Σεπτέμβριο του 2020, ο προσφεύγων ενημέρωσε τη Γραμματεία του Δικαστηρίου ότι δεν

επιθυμούσε πλέον να διατηρήσει την προσφυγή του, αφού η ιταλική Κυβέρνηση είχε ήδη ορίσει την πρώτη ακρόαση τον Ιούνιο του 2020 προκειμένου να ληφθούν επείγοντα προσωρινά μέτρα σύμφωνα με το συμφέρον του παιδιού.

Υπό το φως των διαθέσιμων πληροφοριών και ελλείψει ειδικών περιστάσεων που επιδρούν στην τήρηση των δικαιωμάτων που εγγυάται η Σύμβαση και τα Πρωτόκολλά της, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν υπήρχε πλέον κανένας λόγος να συνεχίσει την εξέταση της προσφυγής και αποφάσισε να τη **διαγράψει** από τον κατάλογο των υποθέσεων.

Εκκρεμής προσφυγή

Thevenon κατά Γαλλίας (αριθ. 46061/21)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Γαλλίας στις 7 Οκτωβρίου 2021. Η υπόθεση αυτή αφορά στον υποχρεωτικό εμβολιασμό ορισμένων επαγγελματιών, εν προκειμένω των πυροσβεστών, βάσει του νόμου της 5ης Αυγούστου 2021 σχετικά με τη διαχείριση της υγειονομικής κρίσης³. Ο προσφεύγων, στην παρούσα υπόθεση, καταγγέλλει τον υποχρεωτικό εμβολιασμό που του επιβάλλεται ο οποίος βασίζεται στο επάγγελμά του, καθώς και το γεγονός ότι η άρνησή του να εμβολιαστεί κατά του Covid-19 θα είχε ως αποτέλεσμα την αναστολή της επαγγελματικής του δραστηριότητας και την ολική στέρηση των αποδοχών του, από τις 15 Σεπτεμβρίου 2021.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Γαλλίας και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 35 (προϋποθέσεις παραδεκτού), το άρθρο 8 (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής) και το άρθρο 14 (απαγόρευση των διακρίσεων) της Σύμβασης και δυνάμει του άρθρου 1 (προστασία ιδιοκτησίας) του Πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Σύμβασης.

³ Βλ. υποσημείωση 2 πιο πάνω.

Ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας

Εκκρεμείς προσφυγές

[Sriņu κατά Ρουμανίας \(αριθ. 29443/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ρουμανίας την 1η Οκτωβρίου 2020. Η υπόθεση αυτή αφορά την άρνηση των ρουμανικών Αρχών να επιτρέψουν στον προσφεύγοντα, έναν κρατούμενο, μέλος της Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Έβδομης Ημέρας, να πάει σε μια εκκλησία στο Βουκουρέστι για να διεξάγει τη Λειτουργία του Σαββάτου. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε το αίτημά του με την αιτιολογία ότι, λόγω της επιδημίας Covid-19, θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν μόνο οι απολύτως απαραίτητες δραστηριότητες έξω από τη φυλακή, ενώ η ηθική και θρησκευτική βοήθεια προς τους κρατούμενους είχε διακοπεί.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Ρουμανίας και έθεσε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη βάσει του άρθρου 9 (ελευθερία της θρησκείας) της Σύμβασης.

[Σύλλογος ορθόδοξων εκκλησιαστικής υπακοής κατά Ελλάδας \(αριθ. 52104/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ελλάδας στις 25 Φεβρουαρίου 2021.

Η υπόθεση αυτή αφορά στην απαγόρευση της συλλογικής λατρείας υπό το πλαίσιο του Covid-19.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Ελλάδας και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 6 (δικαίωμα σε δίκαιη δίκη) και το άρθρο 9 (ελευθερία της θρησκείας) της Σύμβασης.

[Magdić κατά Κροατίας \(αριθ. 17578/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Κροατίας στις 31 Μαΐου 2021.

Η υπόθεση αυτή αφορά στα μέτρα που έλαβαν οι κροατικές Αρχές στο πλαίσιο της πρόληψης της εξάπλωσης του ιού Covid-19. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα επικαλούμενα μέτρα παραβίασαν το δικαίωμά του στην ελευθερία της θρησκείας, την ελευθερία του συνέρχεσθαι και ελευθερία της κυκλοφορίας.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Κροατίας και έθεσε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη βάσει του άρθρου 9 (ελευθερία της θρησκείας) και του άρθρου 11 (ελευθερία του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι) της Σύμβασης και σύμφωνα με το άρθρο 2 (ελευθερία κυκλοφορίας) του Πρωτοκόλλου αριθ. 4 της Σύμβασης.

Ελευθερία Έκφρασης

Εκκρεμείς προσφυγές

[Αναγυαγ κατά Ρωσίας \(αριθ. 36911/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ρωσίας στις 4 Νοεμβρίου 2020. Το Μάιο του 2020, η προσφεύγουσα δημοσίευσε ένα διαδικτυακό σχόλιο στο *Instagram*, ισχυριζόμενη μεταξύ άλλων ότι δεν υπήρχαν πραγματικά κρούσματα Covid-19 στην περιοχή Κρασοντόντ της Ρωσίας. Στη συνέχεια καταδικάστηκε για διάδοση ψευδών πληροφοριών στο διαδίκτυο και καταδικάστηκε σε πρόστιμο 30.000 Ρωσικών ρουβλιών (περίπου 390 ευρώ), έναντι του οποίου άσκησε έφεση ανεπιτυχώς.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Κυβέρνηση της Ρωσίας και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 6, παρ. 1 (δικαίωμα σε δίκαιη δίκη) και το άρθρο 10 (ελευθερία έκφρασης) της Σύμβασης.

Ελευθερία του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι

Εκκρεμείς προσφυγές

[Κοινότητα Συνδικαλιστικής Δράσης της Γενεύης \(CGAS\) κατά Ελβετίας \(αριθ. 21881/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Ελβετίας στις 11 Σεπτεμβρίου 2020. Η υπόθεση αυτή αφορά την απαγόρευση διαδηλώσεων στο πλαίσιο της πανδημίας Covid-19.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην ελβετική Κυβέρνηση και υπέβαλε ερωτήσεις στα συμβαλλόμενα μέρη βάσει του άρθρου 11 (ελευθερία του συνέρχεσθαι) της Σύμβασης, με προκαταρκτικά ερωτήματα σχετικά με την ιδιότητα του θύματος και την εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων.

[Magdić κατά Κροατίας \(αριθ. 17578/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Κροατίας στις 31 Μαΐου 2021. Δείτε παραπάνω, στην ενότητα «Ελευθερία της θρησκείας»

Προστασία της περιουσίας

Εκκρεμείς προσφυγές

[Topomag, s.r.o. κατά Σλοβακίας και τέσσερις άλλες προσφυγές \(αριθ. 41217/20, 41253/20, 41263/20, 41271/20 και 49716/20\)](#)

Οι προσφυγές κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση της Σλοβακίας στις 5 Δεκεμβρίου 2020

Οι προσφεύγοντες είναι ιδιοκτήτες γυμναστηρίων τα οποία έκλεισαν εξαιτίας των μέτρων που λήφθηκαν από την Αρχή Δημόσιας Υγείας της Σλοβακικής Δημοκρατίας από το Μάρτιο έως τον Ιούνιο του 2020 στο πλαίσιο της πρόληψης της διάδοσης του ιού Covid-19. Πιο συγκεκριμένα, καταγγέλλουν την επικαλούμενη περιουσιακή ζημία την οποία υπέστησαν και το διαφυγόν κέρδος καθώς και απώλεια πελατείας.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε τις προσφυγές στην Κυβέρνηση της Σλοβακίας και έθεσε ερωτήσεις προς τα συμβαλλόμενα μέρη βάσει του άρθρου 1 (προστασία της ιδιοκτησίας) του Πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Σύμβασης, με προκαταρκτικό ερώτημα σχετικά με την εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων.

[Thevenon κατά Γαλλίας \(αριθ. 46061/21\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Γαλλίας στις 7 Οκτωβρίου 2021

Δείτε παραπάνω, στην ενότητα «Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής».

Ελευθερία κυκλοφορίας

Εκκρεμείς προσφυγές

[Magdić κατά Κροατίας \(αριθ. 17578/20\)](#)

Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση της Κροατίας στις 31 Μαΐου 2021

Δείτε παραπάνω, στην ενότητα «Ελευθερία της θρησκείας»

Προσωρινά μέτρα⁴ βάσει του άρθρου 39 του Κανονισμού του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο έλαβε περίπου 370 αιτήσεις προσωρινών μέτρων σχετικά με την υγειονομική κρίση του Covid-19, κυρίως από άτομα που κρατούνται στη φυλακή ή σε κέντρα υποδοχής ή/και κράτησης για αιτούντες άσυλο και μετανάστες, και έχουν κατατεθεί, ιδίως, κατά της Ελλάδας, της Ιταλίας, της Γαλλίας και της Τουρκίας, αλλά και ενάντια άλλων χωρών, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ισπανία. Αυτές οι αιτήσεις παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία. Ενώ οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 39 του Κανονισμού του Δικαστηρίου αφορούν συνήθως απελάσεις ή εκδόσεις, αυτές που ελήφθησαν από τα μέσα Μαρτίου 2020 προέρχονται κυρίως από προσφεύγοντες που ζητούν από το Δικαστήριο να λάβει προσωρινά μέτρα για την

⁴ Πρόκειται για μέτρα που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 39 του [Κανονισμού του Δικαστηρίου](#), κατόπιν αιτήματος συμβαλλόμενου μέρους ή οποιουδήποτε άλλου ενδιαφερομένου προσώπου, ή αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, προς το συμφέρον των μερών ή της ορθής διεξαγωγής της διαδικασίας. Δείτε επίσης το ενημερωτικό δελτίο σχετικά με τα [«Προσωρινά μέτρα»](#).

απομάκρυνσή τους από τον τόπο κράτησής τους ή/και για την υπόδειξη μέτρων για να προστατεύσουν την υγεία τους από τον κίνδυνο μόλυνσης από τον Covid-19.

Στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων, πρόκειται για ατομικές προσφυγές. Πολλές από αυτές απορρίφθηκαν. Σε πολλές άλλες περιπτώσεις, το Δικαστήριο ανακάλεσε την απόφασή του και ζήτησε πληροφορίες από την ενδιαφερόμενη κυβέρνηση. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το άρθρο 39 εφαρμόστηκε σύμφωνα με τα συνήθη κριτήρια, στην περίπτωση πολύ ευάλωτων προσώπων (ιδίως ασυνόδευτα ανήλικα ή άτομα με σοβαρές ιατρικές παθήσεις, έγκυες γυναίκες). Ένας μικρός αριθμός αιτήσεων που αφορούσαν γενικά μέτρα έφτασε στο Δικαστήριο (για παράδειγμα: η επιβολή πλήρους lockdown σε ορισμένες πόλεις). Οι αιτήσεις αυτές απορρίφθηκαν.

Περαιτέρω ανάγνωση

Δείτε συγκεκριμένα:

- Ενημερωτικό δελτίο [«Υγεία»](#).
 - [Κοινοποιήσεις βάσει του άρθρου 15 \(«Παρέκλιση σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης»\) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα](#) στο πλαίσιο της πανδημίας Covid-19
 - [«Συμβούλιο της Ευρώπης και Covid-19»](#), ειδική σελίδα Covid-19
 - Επίτροπος του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Θεματική Εργασία, ["Covid19"](#)
 - [Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης και Covid-19 | Προστατεύοντας τη δημοκρατική υγεία σε περιόδους υγειονομικής κρίσης](#), Ειδική σελίδα Covid-19
-

Επικοινωνία για τον Τύπο:

Τηλ.: +33 (0)3 90 21 42 08